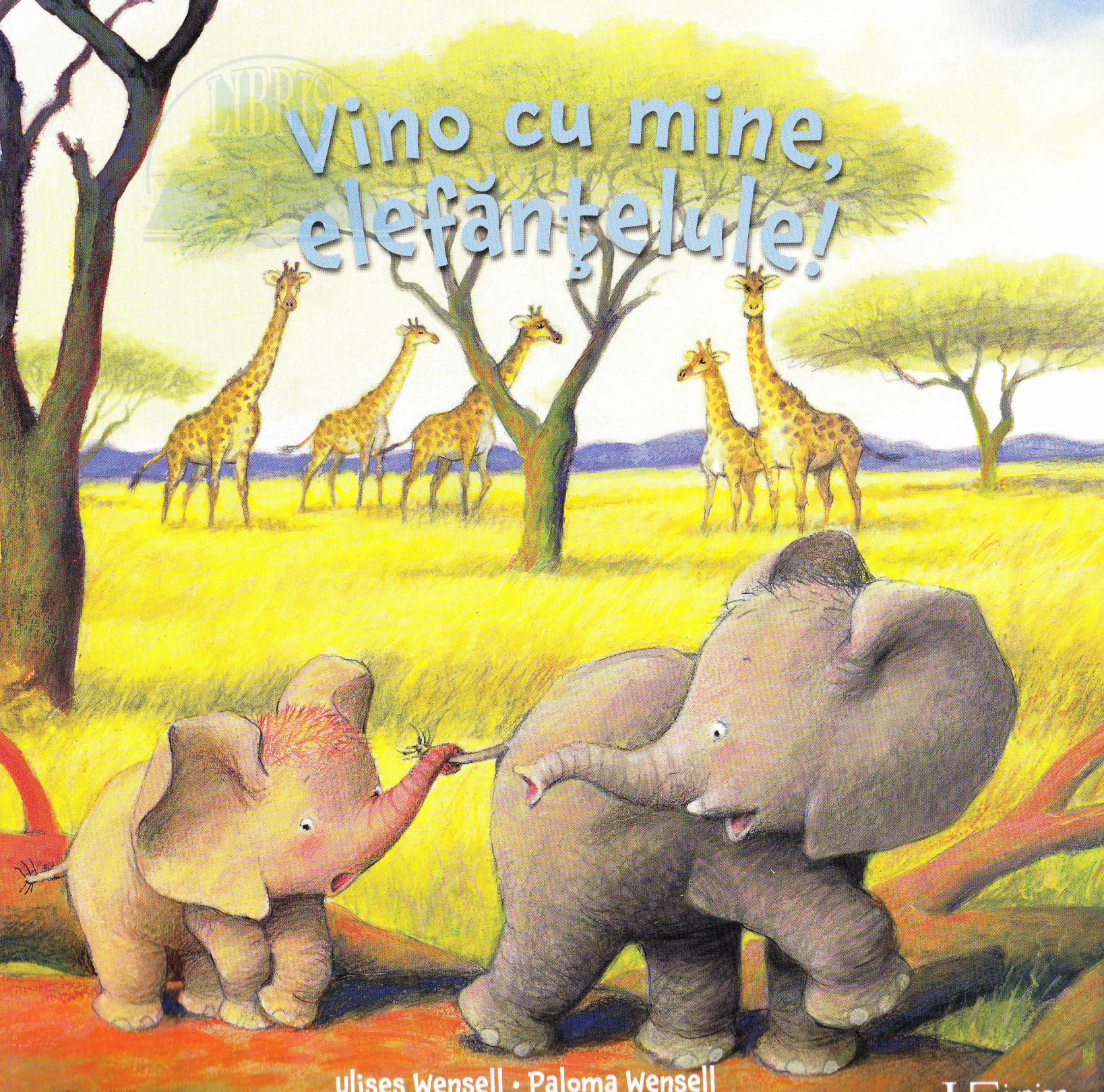

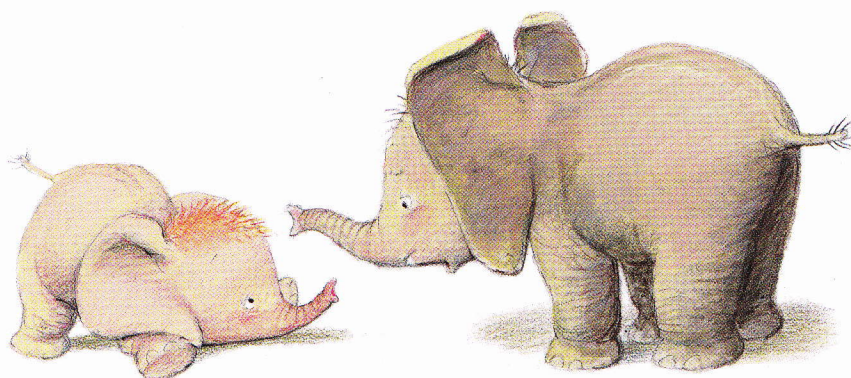
VINO CU MINE,
ELEFĂNȚELULE!

Vino cu mine, elefănțelule!

Ilustrații de Ulises Wensell
Text de Paloma Wensell

Ce noapte minunată!

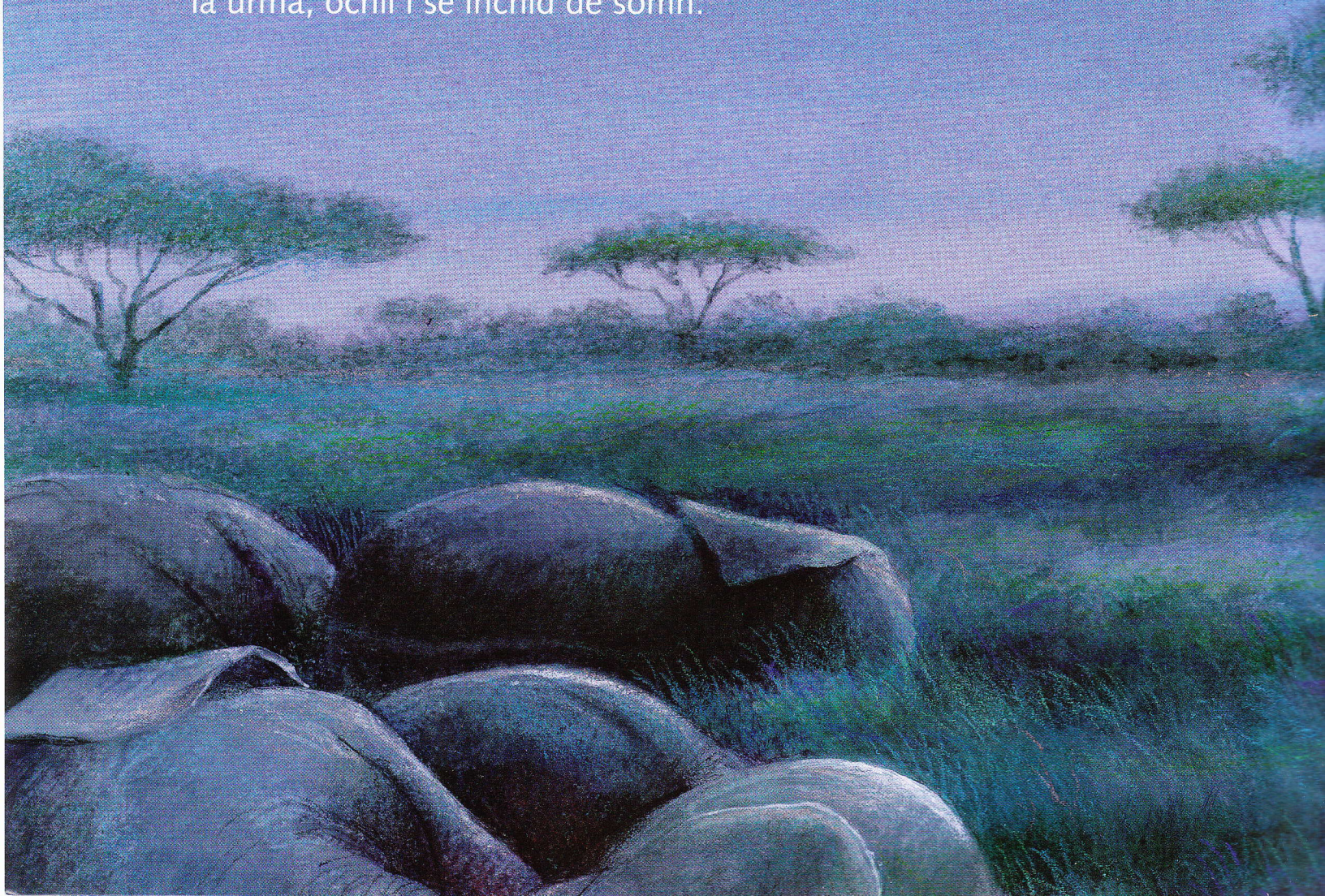
Luna strălucește și peste tot domnește liniștea.

Însă Bobo, elefanțelul, nu poate să adoarmă.

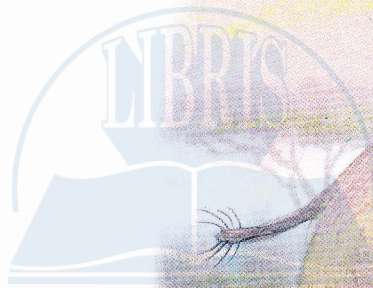
Acolo, lângă copacul cel mare, mama și bunica lui se mișcă neîncetat în sus și în jos, foarte agitate.

„Poate că în noaptea asta mama va avea încă un pui”, se gândește el. „Atunci o să am și eu, în sfârșit, un frățior!”

Bobo așteaptă cu nerăbdare. Dar nu se întâmplă nimic. Până la urmă, ochii i se închid de somn.

Când se ivesc zorile, sora mai mare îl trezește pe Bobo bucuroasă.

– S-a născut bebelușul? întreabă Bobo emoționat.

– Da, avem un frățior! îi răspunde sora lui.

Bobo aleargă la mama.

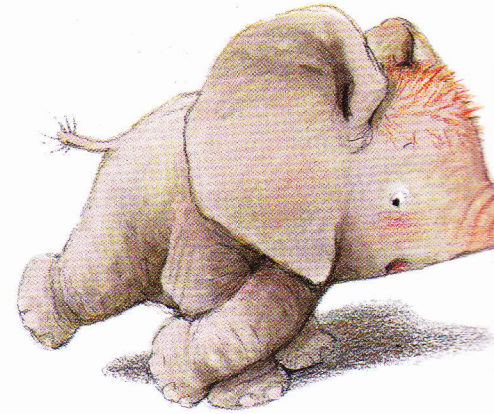
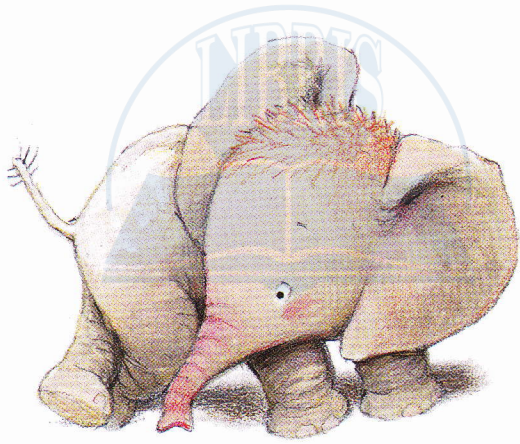
Acolo îl vede pe puiul de elefant nou-născut.

– O să-i punem numele Benjamin. Nu-i așa că e drăguț? spune mama.

– Dar este atât de mic! murmură Bobo dezamăgit.

El s-ar fi bucurat să aibă un frate cu care să poată să se joace.

Sărmanul Benjamin! Când vrea să se ridice, se clatină în toate părțile. Picioarele i se împleticesc. Când încearcă să pășească, își calcă mereu pe trompă și buf, cade jos.

– Hai, Beni, cațără-te aici după mine! îi strigă Bobo.

Dar Beni alunecă și cade, apoi începe să urle.

– Faci numai prostii! îl ceartă Bobo. Nu pot să mă joc deloc cu tine!

